

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 19/03-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne na neverejnom zasadnutí 20. februára 2003 predbežne prerokoval volebnú sťažnosť F. C., bytom N. H., pre nezákonnosť volieb konaných 6. a 7. decembra 2002 v obci Nitrianske Hrnčiarovce a takto

r o z h o d o l :

Volebnú sťažnosť F. C. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2002 doručená volebná sťažnosť F. C., bytom N. H. (ďalej len „sťažovateľ“), označená ako „Podnet pre porušovanie zákona o voľbách do samosprávy obcí, manipulácia volieb, porušovanie ľudských práv počas celého priebehu volieb“. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že ide o volebnú sťažnosť namietajúcu predvolebnú kampaň, priebeh a výsledok volieb v obci Nitrianske Hrnčiarovce podľa § 59 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“), v ktorých sťažovateľ kandidoval za poslanca do samosprávy obce ako nezávislý kandidát, ktorého navrhlo HZDS.

Porušovanie „zákona o voľbách do samosprávy obcí“, manipuláciu volieb, porušovanie ľudských práv počas celého priebehu volieb vidí sťažovateľ v tom, že ako nezávislého kandidáta za poslanca, ktorého navrhlo HZDS ako nečlena, ho na kandidátnej listine neuviedli ako nezávislého kandidáta, ale ako kandidáta za HZDS, čím mali byť voliči dezinformovaní.

Dňa 5. a 6. decembra 2002 podal žiadosť predsedovi miestnej a okresnej volebnej komisie, aby pri voľbách boli prítomní nezávislí pozorovatelia, ktorej nebolo vyhovené.

Sťažovateľ ďalej žiada zrušiť rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásiť za zvoleného T. S., kandidáta č. 3, ktorý „bol riadne zvolený a nemanipuloval“.

Pretože sťažnosť neobsahovala náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde podľa § 20 a § 60 zákona o ústavnom súde, ústavný súd vyzval sťažovateľa listom z 19. decembra 2002 na odstránenie nedostatkov podania s upozornením, že ak na výzvu ústavného súdu nebude v určenej lehote reagovať, ústavný súd jeho sťažnosť odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Výzvu sťažovateľ prevzal 31. decembra 2002 a na jej základe podaním doručeným ústavnému súde 15. januára požiadal o predĺženie lehoty na odstránenie nedostatkov podania. Žiadosti sťažovateľa ústavný súd listom zo 16. januára 2003 vyhovel a predĺžil mu lehotu do 31. januára 2003.

Sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súde 29. januára 2003 zaslal kópiu žiadosti „o určení advokáta na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci“ adresovanej Predsedníctvu Slovenskej advokátskej komory, ktorou požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom Slovenskú advokátsku komoru, avšak sťažovateľ o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nepožiadaval ústavný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 59 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť pre neústavnosť a nezákonnosť volieb do Národnej rady Slovenskej republiky alebo orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) aj politická strana, ktorá sa na voľbách zúčastnila, 10% oprávnených voličov volebného obvodu alebo kandidát, ktorý získal vo volebnom obvode najmenej 10% voličov.

V konaní pred ústavným súdom sa môže každý domáhať ochrany svojich vlastných práv. Tento princíp platí aj v konaní o volebných veciach.

V konkrétnom prípade ústavný súd zistil, že sťažovateľ sa domáha ochrany základných práv inej osoby, a nie svojich práv (navrhuje zrušiť rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásiť za zvoleného starostu T. S.). Navrhovateľ je síce osobou oprávnenou podať volebnú sťažnosť, ale len ak ňou namieta porušenie svojich vlastných práv. Pre domáhanie sa ochrany práv iného (T. S.) je zjavne neoprávnenou osobou.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými náležitosťami volebnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. februára 2003